

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Zonkovou ve věci

žalobce: **D. C.**
státní příslušnost Moldavská republika
toho času pobytem ZZC Vyšní Lhoty, Vyšní Lhoty 234
739 51 Vyšní Lhoty
zastoupeného Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou
sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2025, č. j. OAM-1705/VL-VL17-ZA01-2024, ve věci udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Jmenované zástupkyni žalobce: Mgr. Alice Jeziorská, advokátka se sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov, **se přiznává** na odměně a náhradě hotových výdajů, náhradě DPH částka ve výši 19 837 Kč, která jí bude vyplacena do 30 dnů od právní moci

tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Ostravě.

IV. České republice se právo na náhradu nákladů **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Napadené rozhodnutí, žalobní námitky

1. Žalobce se podanou žalobou došlou soudu dne 23. 1. 2025 domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2025, č. j. OAM-1705/VL-VL17-ZA01-2024, jímž bylo rozhodnuto tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona téhož zákona zastavuje.
2. Svou žalobu odůvodnil tím, že žalobce podal dne 18. 12. 2024 opakovanou žádost o mezinárodní ochranu v České republice. Důvodem pro opuštění země původu a důvodem první žádosti o mezinárodní ochranu bylo pronásledování ze strany I. Š., kteří jej pronásledovali.
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný uzavřel, že v případě žalobce se jedná o jednoznačnou snahu zmařit správní vyhoštění a nadále si legalizovat pobyt v České republice, kde pobývá bez platného pobytového oprávnění. Dle žalovaného žalobce uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, žalobce je bez zjevné snahy řešit svou pobytovou situaci či návrat do vlasti. Žalobce se zjevně snaží institut mezinárodní ochrany zneužít.
4. Žalobce s těmito závěry žalovaného nesouhlasí, žalovaný k jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu přistoupil nesprávně a formalisticky. Sám si vyhodnotil azylový příběh žalobce a podstatné informace z něj účelově nezmínil. Důvodem opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je zdravotní stav jeho družky paní K. B., která prochází náročnou léčbou. Společně žili a pobývali na adrese X. Tyto podstatné informace v pohovoru zcela zapadly a žalovaný se jim účelově nevěnoval, ačkoliv se o nich žalobce zmiňoval. Napadené rozhodnutí tak obsahuje zjevné vady, které jeho činí nezákonným a nepřezkoumatelným. Tímto bylo dotčeno právo žalobce na respektování rodinného a soukromého života, které je obsahem čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, v českém ústavním pořádku jsou zakotvena tato práva v čl. 7, 10 a 14 Listiny základních práv a svobod.
5. Žalobce se plně asimiloval v České republice, našel si zde plnohodnotný vztah a následně je nápomocen družce v těžké nemoci a stará se po dobu léčby o její dcery. Ke své rodné zemi již nemá žádné vazby. Všechny majetek a sociální vazby má zde. Návrat do země původu je pro něj zcela nemyslitelný. Opakované podávání žádosti o mezinárodní ochranu svědčí nikoliv o snaze legalizovat pobyt, ale o palčivé snaze pomoci své družce, která je vážně nemocná, a tímto celé její rodině.
6. Navíc musí žalovaný přihlédnout k situaci v zemi původu žalobce, která je zjevně nestabilní a postupně se zhoršuje. Represivní složky státu vykazují znaky libovůle zejména vůči navrátilcům, migrantům a žadatelům o azyl. Žalovaný se však omezil na odkaz o zprávu o

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

zemi původu, ze které vycházel, což svědčí o nezájmu o azylový příběh žalobce a formalizovaném postupu žalovaného. Žalovaný nevzal na vědomí zásadu non-refoulement, kterou je povinen v případě úvah o vyhoštění vzít v potaz. Žalobce odkázal na podporu svých tvrzení na rozsudek NSS č. j. Azs 316/2023 – 47 ze dne 9. 5. 2024 a č.j. 9 Azs 23/2007 – 64 ze dne 14. 6. 2007.

7. Uzavřel, že dle jeho názoru splňuje podmínky minimálně pro humanitární azyl dle § 14 zákona o azylu, neboť je nezbytné pomoci jeho družce, která je vážně nemocná, a jejím dcerám. Žalovaný pochybil, když v jeho případě nedostatečně prošetřil situaci a neposoudil jeho případ dostatečně individuálně. V důsledku tohoto pochybení hrozí žalobci povinnost návratu do země, ve které mu hrozí bezprostředně vážná újma, přičemž jeho nucený návrat představuje citelnou újmu i pro jeho rodinu, která má na území ČR udělenou dočasnou ochranu.

Stanovisko žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, což vyjádřil podáním ze dne 29. 1. 2025. K samotnému obsahu žaloby žalovaný uvedl, že popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí, neboť neprokazují, že by správní orgán v průběhu své činnosti porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu a následně vydal nezákonné či nedostatečně odůvodněné rozhodnutí. Odkázal na své rozhodnutí, které na rozdíl od žalobce nepovažuje za vadné, nesprávné či nepřezkoumatelné.
9. Žalovaný k otázce opakovaných žádostí odkázal na relevantní judikaturu, kterou citoval. Uvedl, že posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žadatel v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18. 4. 2023 označil za důvod podání žádosti skutečnost, že chce zůstat v ČR se svou přítelkyní, kterou si chce vzít. Dále sdělil, že měl potíže s představiteli politické strany, které byl členem, protože nevyvíjel politickou aktivitu a ze strany chtěl vystoupit. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci tohoto správního řízení o první žádosti jmenovaného o mezinárodní ochranu konstatoval na základě tvrzení jmenovaného a dalších podkladů rozhodnutí, že pokud dotyčný v Moldavsku pociťoval neakceptovatelný nátlak ze strany představitelů strany Šor, měl kontaktovat odpovědně státní orgány, především tedy policii, případně jiné vnitrostátní orgány. Správní orgán také sdělil, že vycestování výše uvedeného žadatele po posouzení informací o zemi původu a skutečnostech sdělených žadatelem nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR. Správní orgán připomíná, že svou argumentaci v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného zároveň náležitě podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, ať už co do obecné bezpečnostní situace v Moldavsku, tak zejména v rámci nezbytného individuálního posouzení případu výše jmenovaného žadatele. Následně správní orgán rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu jmenovanému. Rozhodnutí správního orgánu bylo následně potvrzeno i rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 8. 2023, spis. zn. 19 Az 22/2023.
10. Dne 23. 12. 2024 poskytl výše jmenovaný údaje k podané opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že se narodil v obci K., okrese T. Je moldavské

státní příslušnosti i národnosti a hovoří českým, ruským, moldavským i rumunským jazykem. Vyznává katolické křesťanství a v minulosti byl řadovým členem politické strany I.Š. Za stranu agitoval, ale její přesný název si nepamatuje a vystoupil z ní roku 2020. Dodal, že byl pouze řadovým členem. Prochází rozvodovým řízením a má dva dospělé syny. Jako poslední adresu bydliště označil obec K., bez ulic a čísla popisného. Zde fakticky žil a měl zde též registrovaný pobyt. Moldavsko opustil 22. 1. 2020, kdy osobním automobilem cestoval přes Rumunsko, Maďarsko, Slovensko, až do Hradce Králové, kde měl předem sjednanou práci na stavbách. Nepobýval v žádném jiném státě Evropské unie, stejně tak není držitelem žádného víza ani povolení k pobytu. Má vysoký krevní tlak, jinak je jeho zdravotní stav dobrý. Nikdy nebyl odsouzen ani trestně stíhán za spáchání trestného činu a o mezinárodní ochranu opakovaně žádá, protože nechce být deportovaný. Na území ČR má družku, se kterou se chce oženit. Chce si zlegalizovat pobyt a nabýt české občanství. Dodal, že ve vlasti mu nic nehrozí, pouze chce na území ČR zůstat. Při seznámení s podklady dodal, že jeho přítelkyně je nemocná, ale nijak neakcentoval rodinný život a netvrdil, že by družka byla na něm závislá. Je zřejmé, že tyto skutečnosti uvádí účelově až v žalobě, aby zvrátil nepříznivý stav, nicméně žalovaný odkazuje na spisový materiál s tím, že žalobce rodinné vazby se snaží jen účelově gradovat, přičemž má správní vyhoštění.

11. Po posouzení důvodů, uvedených výše jmenovaným pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 23. 12. 2024, správní orgán správně konstatoval, že jmenovaný uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. snahu legalizovat si na území ČR pobyt. Správní orgán na základě výše citovaných informací o zemi původu žalobce řádně uzavřel, že v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost výše jmenovaného, tedy od dubna 2023, případně od doby ukončení řízení na příslušném soudu v srpnu 2023, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Tuto skutečnost potvrzuje též Informace OAMP – Moldavsko: Základní přehled o zemi, ze dne 18. 11. 2024.
12. Správní orgán rozhodující ve věci na základě výše uvedeného správně napsal naplnění podmínek stanovených v ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podanou jmenovaným na území ČR shledal po právu nepřipustnou. Co se týká nároku na udělení humanitárního azylu, tak žalovaný uvádí, že žádost nebyla věcně posuzována, a tudíž námitky ohledně humanitárního azylu v tomto ohledu jsou liché. Odkázal na rozsudek NSS, č.j. 7 Azs 30/2024 z 6. 5. 2024. Správní orgán má za to, že správně a procesně správným způsobem tak neshledal důvody pro meritorní posouzení žádosti výše jmenovaného ve vztahu k uváděným důvodům, neboť žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů udělení mezinárodní ochrany a obav z návratu do vlasti.

Zjištění ze správního spisu

13. Žalobce dne 18. 12. 2024 požádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany.

14. Ze spisu je patrné, že žádosti předcházelo *rozhodnutí Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje – odboru cizinecké policie č.j. KRP H-1540-27/ČJ -2023-050022 ze dne 4. 1. 2023*, kterým bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce a byla stanovena doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, v trvání dvou let. Bylo zjištěno, že žalobce nemá na území České republiky žádné platné oprávnění k pobytu. Žalobci byla stanovena doba k vycestování do země státního občanství žalobce nebo do třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, s tím, že dle § 120a zákona č. 326/1999 Sb., se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování. Žalobce byl zařazen do seznamu nežádoucích osob na dobu od 4. 1. 2023 do 4. 2. 2025. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 1. 2023.
15. *Rozhodnutím Policie ČR Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje – odboru cizinecké policie č.j. KRP H-119431-14/ČJ -2024-050022 ze dne 17. 12. 2024*, které nabylo právní moci téhož dne, byl žalobce zajištěn dle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění.
16. *Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 12. 2024* žalobce tzv. zajistil dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Dobu trvání zajištění žalovaný stanovil do 6. 4. 2025.
17. K *žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 23. 12. 2024* poskytl údaje, z nichž vyplývá, že moldavské st. příslušnosti, katolického náboženského vyznání, je schopen se dorozumět rusky, moldavsky, rumunsky a česky. Byl členem strany zakladatele I. Š., přesný název nevěděl, ze strany vystoupil v roce 2020, agitoval pro stranu, ale byl řadový člen strany. Je rozvedený – řeší rozvod, musí být u nich rozvod z obou stran. Má dva syny, ročník 1999 a 2005, oba moldavské státní příslušnosti, mladší syn žije v Moldavsku, starší s rodinou v Itálii. Naposledy žil v obci K., okres T., Moldavsko, je tam registrován k pobytu. Z Moldavska odjel 22. 1. 2020 osobním autem přes Rumunsko, Maďarsko, Slovensko do Hradce Králové, měl předjednanou práci na stavbách, do ČR přijel 23. 1. 2020. Jinde ve státech EU nepobýval, neměl ani jinde udělená víza nebo povolení k pobytu. Uvedl, že má vysoký tlak, jinak je jeho zdravotní stav dobrý. Ve vlasti ani jinde nebyl trestně stíhán, má čistý trestní rejstřík. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že nechce být deportovaný. Má zde přítelkyni K.B., nar. X, bydlí spolu s jejími dcerami v X, chtějí se vzít. Aktuálně řeší přes bratra rozvod ve vlasti s manželkou přes moldavské úřady. Chce si tady legalizovat pobyt, ponechat si moldavské občanství a získat i české. Jiný důvod nemá. K dotazu, zda tyto skutečnosti uváděl v rámci správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že ano, hovořil o své přítelkyni, ve vlasti mu nic nehrozí. Jen zde chce zůstat se svou přítelkyní.
18. Jako podklad pro vydání rozhodnutí žalovaný zajistil zprávy o Moldavsku věnující se situaci v zemi. Zohledňuje stav listopadu 2023 a 2024. Konkrétně se jedná o *Informaci OAMP ze dne 18. 11. 2024 Základní přehled o zemi a Informaci OAMP ze dne 16. 11. 2023 Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí*.
19. Žalobce se s podklady rozhodnutí seznámil dne 7. 1. 2025. Nenavrhoval doplnění podkladů a neuvedl žádné další informace ke své žádosti o mezinárodní ochranu. Shrnuje, že

vše již uvedl, má tady partnerku a chce tady s ní zůstat, je nemocná. Už má rodinu tady, každý den mu volá, že jej čeká.

Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky č.j. OAM – 422/LE/VL-17-K01-2023 ze dne 27. 4. 2023

20. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o poskytnutí azylu ze dne 10. 4. 2023 tak, že mezinárodní ochrana dle § 12, 13, 14, 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu se neuděluje. K žádosti žalobce ze dne 10. 4. 2023 poskytl žalobce dne 18. 4. 2023 další údaje. Uvedl, že je moldavské státní příslušnosti, dorozumí se rusky, moldavský, rumunsky a česky. Vyznává katolické křesťanství. K dotazu na své politické přesvědčení uvedl, že byl členem strany zakladatele I. Š., přesný název nevěděl, vystoupil z ní v roce 2020. Dodal, že měl šířit myšlenky strany, když mu bylo řečeno, tak někam jel, bavil se tam s lidmi a agitoval pro stranu. Byl řadovým členem strany. Ke svým rodinným poměrům uvedl, že je rozvedený a má dva syny, roč. 2005 a 1999, oba synové jsou moldavské státní příslušnosti a žijí v Moldavsku. Z Moldavska žalobce vycestoval dne 22. 1. 2020, kdy jel osobním autem přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko do ČR, na území republiky vstoupil dne 23. 1. 2020. V jiných státech o mezinárodní ochranu nežádal. K dotazu na svůj zdravotní stav, zdravotní omezení a jiné zvláštní potřeby uvedl, že má vysoký tlak, jinak je jeho zdravotní stav dobrý.
21. K důvodům této žádosti ze dne 10. 4. 2023 žalobce uvedl, že nechce být deportovaný, má zde přítelkyni, se kterou rok žije, s tím, že přítelkyně má dvě děti, na které je sama, on zde chce zůstat s ženou, kterou miluje, chtějí se vzít a společně žít. Jiné důvody k podání žádosti o mezinárodní ochranu jmenovaný nemá. Při pohovoru dne 18. 4. 2023 upřesnil, že neměl problém s vyřízením pasu, neměl problém při odjezdu z vlasti a hraniční kontrole. Vycestoval z Moldavska, aby si vydělal nějaké peníze a zlepšil si život, do ČR jel, protože zde měl kamarády. Výjezdní příkaz poté, co byl správně vyhoštěn v lednu 2023, neuposlechl, protože neměl peníze na úhradu pokut policii, nevystupoval, jelikož miluje svoji ženu a chce s ní založit rodinu. Se svojí přítelkyní se jmenovaný seznámil před třemi lety a rok spolu žijí, obývají jednu místnost a děti obývají druhou místnost. Přítelkyně se jmenuje K. B. narodila se X a je českou státní občankou. Doplnila, že přítelkyně potřebuje oporu, nedávno jí zemřela matka, má 2 dcery a žije ze sociálních příspěvků. Jmenovaný se vyjádřil rovněž k tomu, že na policii uvedl, že u přítelkyně žije někdy, sdělil, že měl strach říct pravdu a že všichni sousedé vědí, jak dlouho tam žije. Uvedl, že ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány ani bezpečnostními složkami a nebyl trestně stíhán. K dotazu správního orgánu, zdali tedy měl ve vlasti nějaké potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení vypověděl, že kvůli rase, náboženství, pohlaví a příslušnosti k sociální skupině žádné problémy neměl, měl trochu problémy kvůli politice, vedení strany na něj tlačilo, aby ze strany nevystupoval a vyvíjel aktivitu. Problémy se státními orgány kvůli příslušnosti k této politické straně neměl, problémy byly pouze s představiteli strany, jednalo se o soukromé osoby, členy strany s vyšším postavením. V případě návratu do vlasti se obává, že na něho budou zase vyvíjet nátlak a také do Moldavska, nechce mít moldavské občanství a chce žít v ČR s milovanou ženou až do konce života. Od žádosti o mezinárodní ochranu očekává, že až bude propuštěn, bude moci žít společně se svojí rodinou. Jeho přítelkyně napsala na cizineckou policii dopis, že jí je bez něj těžko, on také napsal dopis, že zde chce zůstat. K dotazu správního orgánu, zdali se ve vlasti kvůli dřívějšímu nátlaku představitelů obrátil na příslušné státní orgány či

bezpečnostní složky, uvedl, že nebyl ohrožován fyzicky, byl jen psychický nátlak, ale i tak by mu policie nepomohla, protože je tam korupce, policie vezme člověka stranou a řekne, kolik má zaplatit, a tito lidé mají nahoře na konexe. Jmenovaný uvedl, že chtěl požádat o milost a aby byl propuštěn ze záchytného zařízení. Jiné skutečnosti nesdělil, na podporu svých tvrzení nedoložil žádné doklady, dokumenty a jiné materiály.

22. Správní orgán uzavřel, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je snaha žít v ČR se svojí přítelkyní a neochota se vracet do vlasti, kde měl v minulosti problémy s představiteli politické strany, které byl dříve členem. K posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného vycházel správní úřad z jeho výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice, konkrétně vycházel z Informace o OAMP Základní přehled o zemi stav, stav k 2. 3. 2023, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav březen 2023 ze dne 13. března 2023, Informace OAMP z 15. února 2023. Veškeré informace byly součástí spisového materiálu k žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany, žalovaný se vzdal svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí

23. Žalovaný v napadeném odcitoval údaje, které žalobce poskytl dne 23. 12. 2023 ke své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Žalovaný konstatoval, že při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědi a rozhodnutí z předchozího řízení ze dne 27. 4. 2023, č. j. OAMP-422/LE – VL17-K01-2023 a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické bezpečnostní situace o stavu dodržování lidských práv Moldavsku, konkrétně vycházel z Informace OAMP – Moldavsko: Základní přehled o zemi, ze dne 18. 11. 2024, a Informace OAMP – Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 16. 11. 2023. Konstatoval, že bylo zjištěno, že aktuální žádost jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky je již druhou v pořadí. Dne 10. 4. 2023 podal dotyčný v České republice první žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo vedeno správní řízení pod č. j. OAMP-422/LE – VL17-2023, správní orgán vydal následně 27. 4. 2023 rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany č. j. OAMP-422/LE – VL17-K01-2023, které nabylo právní moci dne 12. 5. 2023. Proti rozhodnutí správního orgánu žalobce podal dne 20. 5. 2023 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který dne 30. 8. 2024 rozsudkem sp. zn. 19 Az 22/2023, který nabyl právní moci dne 27. 10. 2023 žalobu zamítl. Proti rozsudku soudu jmenovaný nevyužil žádné opravné prostředky.
24. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále konstatoval, že posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žadatel v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18. 4. 2023 označil za důvod podání žádosti skutečnost, že chce zůstat v České republice se svou přítelkyní, kterou si chce vzít. Dále sdělil, že měl potíže s představiteli politické strany, které byl členem, protože nevyvíjel politickou aktivitu a ze strany chtěl vystoupit. Správní orgán

ve svém rozhodnutí vydaném v rámci tohoto správního řízení o první žádosti jmenovaného konstatoval na základě tvrzení jmenovaného a dalších podkladů rozhodnutí, že pokud dotyčný v Moldavsku pociťoval neakceptovatelný nátlak ze strany představitelů strany Š., měl kontaktovat odpovědné státní orgány, především policii, případně jiné vnitrostátní orgány. Správní orgán také sdělil, že vycestování výše uvedeného žadatele po posouzení informací o zemi původu a skutečnostech sdělených žadatelem nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR. Toto bylo náležitě doloženo dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, a to co do obecné bezpečnostní situace v Moldavsku, tak zejména v rámci nezbytného individuálního posouzení případu. Následně správní orgán rozhodl o neudělení ochrany ve smyslu mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu.

25. Po posouzení důvodů uvedených žalobcem pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23. 12. 2024 žalovaný konstatoval, že jmenovaný uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opět vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. snahu legalizovat na území České republiky pobyt. Dále žalovaný uzavírá, že na základě citovaných informací o zemi původu žadatele v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost jmenovaného, tedy od dubna 2023, případně od doby ukončení řízení na příslušném soudu v srpnu 2023, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Tuto skutečnost potvrzuje též informace o Moldavsku: Základní přehled o zemi ze dne 18. 11. 2024. Závěrem žalovaný neshledal, že by se moldavští občané po návratu do vlasti potýkali s diskriminačním chováním ze strany moldavských úřadů. O tom pojednává přiložená informace OAMP – Moldavsko: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 16. 11. 2023, ze které citoval.
26. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a obav z návratu do vlasti. Proto bylo rozhodnuto o tom, že opakovaná žádost o azylu jmenovaného je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o azylu bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

Zjištění z provedených důkazů a neprovedené důkazní návrhy

27. Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19 Az 22/2023 soud zjistil, že pod touto spisovou značkou bylo vedeno řízení o žalobě žalobce ze dne 29. 5. 2023, která byla doručena dne 30. 5. 2023 a žalobce se jí domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného č.j. OAMP-422/LE – VL17-K01-2023 ze dne 27. 4. 2023. O této žalobě bylo rozhodnuto rozsudkem č.j. 19 Az 22/2023 – 46 ze dne 30. 8. 2023, kdy tato byla zamítnuta, rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 10. 2023. Kasační stížnost nebyla podána.

28. Z dokumentu: *Moldavsko, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky oblasti občanských svobod a lidských práv, stav listopad 2024 ze dne 14. 11. 2024* soud zjistil, že Moldavsko je parlamentní demokracie, v níž probíhají pluralitní volby se svobodnou soutěží politických sil. V ústavě jsou jasně rozděleny pravomoci mezi mocí výkonnou, zákonodárnou a soudní. V čele země stojí prezident a předseda vlády, kterého jmenuje prezident a následně schvaluje parlament. Legislativní pravomoc je svěřena jednokomorovému parlamentu. Vláda podnikla určité věrohodné kroky k odhalení a potrestání některých pracovníků státních orgánů/členů bezpečnostních složek, kteří se pravděpodobně dopustili porušení lidských práv. Moldavsko je od 2. března 1992 členem Organizace spojených národů a přistoupilo k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod. Moldavsko je smluvní stranou Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 (ratifikace 2002) a Protokolu týkajícího se postavení uprchlíků z roku 1967 (ratifikace 2002). Zákon zakazuje mučení a jiné kruté zacházení, přesto se objevily zprávy o fyzickém týrání a mučení především ve vazebních zařízeních. V posledních letech došlo k nárůstu počtu vyšetřovaných a stíhaných případů mučení, což Úřad generálního prokurátora, který se vyšetřováním případů mučení se zabývá, přičítá lepší implementaci směrnice generálního prokurátora, která nařizuje, aby všechny stížnosti na zneužití automaticky spustily zahájení trestního vyšetřování. Moldavsko je zemí, jejíž právní předpisy neumožňují udělit trest smrti za žádný trestný čin. Zákon zaručuje svobodu volného pohybu, cestování do zahraničí, svobodu emigrace i repatriace a vláda tato práva až na výjimky obecně respektovala. V praxi vláda neomezovala vstup ani odchod občanů ze země. Vláda spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a dalšími humanitárními organizacemi při poskytování ochrany a pomoci uprchlíkům, vracejících se uprchlíkům nebo žadatelům o azyl i osobám v problematické situaci. Zákon umožňoval udělit azyl nebo status uprchlíka a vláda měla zavedený systém pro poskytování ochrany uprchlíkům. Proces získání oficiálního statusu uprchlíka byl pomalý, ale byl prováděn v souladu s mezinárodními a evropskými normami. Země se neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu. V zemi neprobíhal žádný vnitřní ozbrojený konflikt. Bezpečnostní situace – přes obavy z rozšíření ruské agrese z Ukrajiny do Moldavska¹⁹ a zátěž spojenou s uprchlickou vlnou – zůstávala k datu vzniku této zprávy stabilní. Situace na tzv. administrativní hranici mezi územím kontrolovaným centrální vládou a samozvanou republikou Podněstří zůstávala též stabilní. Mimo kontrolu ústřední vlády zůstává mezinárodně neuznaná Podněsterská moldavská republika, tzv. Podněstří, úzký pás země u hranic s Ukrajinou, vyhlášená již v září 1990 (Podněsterská MSSR), resp. v srpnu 1991 po vyhlášení nezávislosti Moldavska. Následné srážky mezi oddíly moldavské policie a ozbrojenými skupinami z Podněstří přerostly v krátký, pětiměsíční konflikt mezi vládními vojsky a separatisty aktivně podporovanými ruskými vojáky, který skončil v červenci 1992 dohodou o příměří.²⁰ Od té doby na území Podněstří působí tzv. „Mírová mise na Dněstru“, v jejíž rámci zde působí kontingent asi 1500 ruských vojáků, o jehož stažení Moldavsko Moskvu od roku 1994 opakovaně usiluje a k čemuž vyzvala např. v roce 2001 Evropská unie a Valné shromáždění OSN v roce 2018. Podle mezinárodního práva je separatistické Podněstří nadále součástí Moldavské republiky ovšem bez možnosti výkonu moldavské státní moci na jeho území. Oblast je závislá na Ruské federaci v politické, ekonomické i bezpečnostní oblasti. Přestože je samotná existence a postavení Podněstří sporné, na území neprobíhaly aktivní mezinárodní či vnitrostátní konflikty. Bezpečnostní situace byla obecně považována za stabilní, řešení postavení Podněstří probíhá pod hlavičkou OBSE v rámci

mírového procesu tzv. 5+2 (OBSE, Rusko, Ukrajina, Moldavsko, Podněstří a pozorovatelské EU a USA). Původní mírová dohoda z roku 1992 je v podstatě dodržována.

29. Z dokumentu: *Moldavsko, Informace OAMP: Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí; Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce*, ze dne 7. 1. 2025 soud zjistil, že v obecné rovině svobodu pohybu, včetně možnosti emigrovat a cestovat do zahraničí zaručují moldavské zákony. V rámci moldavské společnosti existuje až třetina ekonomicky aktivní populace, která migruje za prací ať již za krátkodobým, nebo dlouhodobým zaměstnáním v zahraničí. Vztah Moldavska s diasporou, resp. strategii vůči diaspoře upravuje dokument Diaspora 2025 a vztahy s moldavskou komunitou v zahraničí spravuje státní Agentura pro vztahy s diasporou (ru. Diaspora engagement Hub). Strategie moldavských úřadů mimo jiné předpokládá zlepšení dostupnosti úřadů a komunikace mezi navracejícími osobami a místními úřady. Od roku 2006 poskytuje moldavská kancelář IOM asistenci při reintegraci pro všechny migranty, kteří se rozhodnout vrátit do země. V rámci programu je poskytována asistence při dopravě, včetně z letiště do své domovské komunity, granty pro začínající podnikání, přístup ke vzdělání (včetně vysokoškolskému), zdravotnická asistence (včetně psychologické pomoci) apod. Podle oslovené organizace je jejich zkušenost taková, že osoby, které odjely do zahraničí, jsou na tom lépe než ty, které zůstaly. Paradoxně z těchto důvodů nejsou v zemi příliš rozšířené podpůrné programy pro navrátilce, spíše než například neziskové organizace poskytující podporu navrátilcům sami navrátilci podporují místní neziskové organizace. V tomto směru existuje opačná logika, navrátilci podporují stát, neziskový sektor nebo média. Podle stejného zdroje se vláda snaží komunikovat příběhy úspěšných v Moldavsku, např. úspěšní podnikatelé. Poté, co byla ustanovena prozápadní vláda, se objevil apel k jejich návratu. Nicméně organizace nezaznamenala žádné finanční pobídky pro návrat nebo po návratu. Ekvivalentní situace jako pro obyvatele z území kontrolovaném centrální vládou platí pro navrátilce původem z Podněstří. Obyvatelé Podněstří migrují často do Ruské federace, ze které se spíše nevracejí, a kvůli neznalosti rumunštiny necestují tak často do románských zemí, např. Itálie apod. Po návratu do země není vyžadována registrace u žádné instituce. V případě nutnosti lze občanský průkaz vyžádat přes Agenturu veřejné správy, internetové stránky <http://www.asp.gov.md/>. Podle oslovené organizace je v zemi relativně složitá byrokracie, např. v případě uznání chybějících dokumentů nebo při nutnosti uznat dokument, příp. pobyt v zahraničí, nicméně se nejedná o výslovnou překážku ze strany státu při návratu. Současně ovšem organizace upozornila na fenomén krátkodobé migrace, resp. krátkodobých návratů do Moldavska za různým účelem, např. lékařské péče, zejm. levnější zubařské péče, návštěvy příbuzných nebo během svátků, díky níž mají moldavští občané podle jejich zkušeností své dokumenty povětšinou aktualizované. Zástupci oslovené organizace nezaznamenali, že by se objevily překážky u navrátilců při přístupu k úřadům, zdravotnictví nebo školství apod. V roce 2023 byl představen státní program pro podporu občanů, kteří se do země vracejí. Program předpokládá zjednodušení jejich reintegrace, včetně přístupu na trh práce, ke zdravotní péči, vzdělávání nebo k sociální péči. V oblasti zdravotní péče v zemi platí bezplatný přístup finančně krytý povinným všeobecným zdravotním pojištěním poskytovaný/zajišťovaný Národní pojišťovací společností, u které je nutné se po příjezdu registrovat. Všeobecné zdravotní pojištění pokrývá základní a pohotovostní péči v ambulantní formě i při hospitalizaci spolu s vybranými léky jak formou zcela bez doplatku, tak s určitou mírou participace. V případě neodkladné pomoci pro navrátilce lze kontaktovat

v individuálních případech státní Generální ředitelství pro sociální asistenci. V zemi existuje několik agentur pro vyhledávání zaměstnání, např. státní Středisko pro karierní poradenství v Kišiněvě nebo místní pobočky státní Agentury pro zaměstnanost. Státní Agentura pro zaměstnanost nabízí základní pomoc při hledání zaměstnání a vyplácí určitým kategoriím osob finanční příspěvek v nezaměstnanosti. Nárok na případné státní sociální dávky/příspěvky (zejm. finanční příspěvek nebo příspěvek na topení) vzniká určitým kategoriím osob podle hodnocení jejich majetkových poměrů a předpokladem je registrace u státní Národní agentury pro sociální pojištění.

30. Ve věci byly navrženy žalobcem další důkazy, a to: potvrzení o ubytování žalobce ze dne 20. 1. 2025, dokumentace ke zdravotnímu stavu družky, prohlášení družky žalobce ze dne 20. 1. 2025, které žalobce označil k prokázání důvodu opakované žádosti o azyl a k důvodům pro udělení humanitárního azylu. Tyto důkazy soud neprováděl a důkazní návrhy zamítl, neboť jejich provedení ve této věci bylo s ohledem na níže uvedené nadbytečné.

Posouzení soudem

31. Ve věci se dne 4. 3. 2025 konalo ústní jednání. Zástupce žalobce u jednání na žalobě setrval, Žalobce osobně se k jednání nedostavil ani soud nezajistil jeho účast u jednání, kdy žalobce prostřednictvím svého zástupce sdělil, že trvá na projednání věci u ústního jednání, avšak na osobní účasti netrval. Žalovaný u jednání setrval na svém stanovisku, navrhoval zamítnutí žaloby. Jednání bylo za účelem doplnění dokazování odročeno na 19. 3. 2025. K tomuto jednání se dostavil zástupce žalobce, který na svém stanovisku setrval. Žalovaný se k jednání nedostavil, ač vzal termín odročeného jednání na vědomí dne 4. 3. 2025, svou nepřítomnost u odročeného jednání omluvil. Na základě uvedeného tak soud jednal v souladu s ustanovením § 64 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalovaného a u tohoto jednání soud po dokončení dokazování a navazujících procesních úkonech v přítomnosti zástupce žalobce vynesl rozsudek ve znění ve výrokové části shora.
32. Po ověření, že žaloba je podána včas ve smyslu ustanovení § 32 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, (dále v textu jen „zákon o azylu“) soud přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
33. Podle § 10 odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
34. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost takové žádosti ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákon o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

35. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná. Z konstrukce právní úpravy uvedené v zákoně o azylu vyplývá, že v případě nepřipustných žádostí se řízení zastavuje [§ 25 písm. i) zákona o azylu], aniž by správní orgán musel přistoupit k meritornímu přezkoumání důvodů žádosti.
36. K otázce opakovaných žádostí soud nejprve odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž plynou obecné zásady pro posuzování opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, je „*hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany [...] postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
37. V rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 7 Azs 28/2011-74, Nejvyšší správní soud zdůraznil: „*bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřipustnost podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděné žadatelem se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.*“
38. Dále z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu plyne, že institut opakované žádosti neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly azylově relevantním způsobem ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit během předchozího řízení (viz např. rozsudek ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-6, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96).
39. Žalobce namítal, že důvodem pro podání opakované žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany je nikoliv snaha legalizovat svůj pobyt na území České republiky, nýbrž palčivá snaha pomoci družce žalobce paní K B., která je vážně nemocná, a tímto celé její rodině, kdy žalobce se stará v době léčby družky o její dcery. Žalobce tvrdil, že tyto informace žalovaný pominul.
40. Tato námitka žalobce není důvodná. Na tomto místě soud konstatuje, že z obsahu správního spisu neplyne, že by žalovaný jakékoliv informace pominul. Žalobce při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 18. 12. 2024 či dne 23. 12. 2024 správnímu úřadu nic konkrétního nesdělil, ze spisu neplyne, že by sdělil jakoukoli konkrétní informaci o jakémkoli onemocnění své družky, natož o onemocnění vážném, dne 7. 1. 2025 pouze

obecně sdělil, že je nemocná. Jako důvod své opakované žádosti uvedl – ve shodě s první žádostí o poskytnutí mezinárodní ochrany ze dne 10. 4. 2023, že zde má přítelkyni, bydlí spolu s jejími dcerami v X, chtějí se vzít. V této souvislosti je třeba odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, která vychází z toho, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel a z obsahu jeho žádosti se pak v následujících fázích vychází, správní orgán zjišťuje skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí právě z žadatelovy žádosti, respektive z dalších jím uváděných tvrzení (srov. např. usnesení NSS ze dne 20. 6. 2013, č. j. 9 Azs 1/2013-38, či ze dne 11. 12. 2015, č. j. 5 Azs 134/2014-48, nebo ze dne 2. 6. 2020, č. j. 10 Azs 448/2019-34).

41. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že aby žalovaný mohl shledat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany jako přípustnou, musí rovněž důvody této nové žádosti splňovat po obsahové stránce určitou kvalitu z hlediska ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. musí svědčit o tom, by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákon o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V tomto směru dle názoru soudu tvrzený nepříznivý zdravotní stav družky žalobce tomuto ustanovení nevyhovuje a nebyl by důvodem způsobilým vyvolat jiné rozhodnutí žalovaného o opakované žádosti žalobce, než jaké bylo přijato.
42. Z judikatury rovněž plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, bod 19).
43. Napadené rozhodnutí shora uvedené náležitosti odůvodnění obsahuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce podal první žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany dne 18. 4. 2023, jako důvod podání žádosti tehdy uvedl, že chce zůstat v ČR se svou přítelkyní, kterou si chce vzít, dále sdělil, že měl potíže s představiteli politické strany, které byl členem, protože nevyvíjel politickou aktivitu a ze strany chtěl vystoupit. Následně zopakoval závěry z předchozího rozhodnutí o první žádosti o mezinárodní ochranu a vysvětlil, proč neshledal důvody pro udělení azylu, konstatoval rovněž, že rozhodnutí o první žádosti o mezinárodní ochranu bylo přezkoumáno na základě žaloby ze dne 30. 5. 2023, která byla rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19 Az 22/2023 ze dne 30. 8. 2023 zamítnuta. Následně uzavřel, že žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23. 12. 2024 uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti, tj. snahu legalizovat si pobyt na území ČR. Uzavřel, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu azylového zákona, která by odůvodňovala opětovné

vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a obav z návratu do vlasti.

44. Žalovaný taktéž splnil povinnost zabývat se tím, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K hodnocení bezpečnostní situace žalovaným lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017–38, v němž vymezil, že *„v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají.“*
45. Žalobce v žalobě v tomto směru namítal, že žalovaný musí přihlédnout k situaci v zemi původu žalobce, která je zjevně nestabilní a postupně se zhoršuje. Represivní složky státu vykazují znaky libovůle zejména vůči navrátilcům, migrantům a žadatelům o azyl. Žalovaný se však omezil na odkaz o zprávu o zemi původu, ze které vycházel, což svědčí o nezájmu o azylový příběh žalobce a formalizovaném postupu žalovaného.
46. Námitka žalobce není důvodná. Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž konstatoval, že v posuzované době ke změně v bezpečnostní situaci v zemi původu žalobce nedošlo, konstatoval rovněž, že neshledal, že by se moldavští občané po návratu do vlasti potýkali s diskriminačním chováním ze strany moldavských úřadů. Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje a považuje ho za dostatečné pro rozhodnutí ve věci. Hodnocení bezpečnostní situace v Moldavsku s odkazem na označené podklady, které jsou součástí správního spisu, provedené žalovaným vyhovuje požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008–71, podle kterého *„informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“* Nelze dále odhlédnout od skutečnosti, že žalobce měl možnost se se zprávami o poměrech náležitě seznámit, přičemž žádné výhrady k jejich obsahu nevznese, žádné doplnění dokazování nenavrhne a další skutečnosti ke své žádosti netvrdil.
47. Námitka žalobce, že jsou u něj splněny podmínky minimálně pro udělení humanitárního azylu dle § 14a zákona o azylu, rovněž není důvodná, neboť podle § 10a odst. 2 zákona o azylu, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
48. Krajský soud tedy závěrem uvádí, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a netrpí procesními vadami. Důvody, o které žalobce opřel svou opakovanou žádost, žalovaný zcela správně vyhodnotil tak, že nezakládají přípustnost této žádosti. Soud tedy neshledal v napadeném rozhodnutí vytýkanou nezákonnost.
49. Pro úplnost soud dodává, že nelze aplikovat ani § 32 odst. 9 zákona o azylu, podle kterého při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. I s ohledem na námitku žalobce soud provedl k důkazu listiny: Moldavsko, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace

v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav listopad 2024 ze dne 14. 11. 2024 a Moldavsko, Informace OAMP: Situace moldavských občanů vracějících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí; Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 7. 1. 2025, jak v podrobnostech citovány shora. Žádné takové skutečnosti z obsahu spisu ani z těchto listin nevyplynuly.

Závěr a náhrada nákladů řízení

50. Jak vyplývá ze shora uvedeného, závěry žalovaného se opírají o zákonné důvody a jsou správné. Žalobní námitky soud neshledal důvodné, a proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, jak uvedeno ve výroku ad. I tohoto rozhodnutí.
51. Výrok ad. II tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. a skutečností, že procesně zcela úspěšnému žalovanému, kterému náleží právo na náhradu nákladů řízení, nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady dle obsahu spisu nevznikly. Žalobce byl ve věci zcela procesně neúspěšný. Proto soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
52. Výrok ad. III. tohoto rozhodnutí je odůvodněn ust. § 35 odst. 2, odst. 10 s. ř. s., podle kterého má ustanovený zástupce, je-li advokát, právo na odměnu, náhradu hotových výdajů a náhradu za daň z přidané hodnoty, je-li advokát registrován jako plátce, kterou hradí stát. V dané věci byl žalobci k ochraně jeho práv v tomto řízení ustanoven usnesením č. j. 64 Az 3/2025 – 16 ze dne 27. 1. 2025 zástupce z řad advokátů v osobě Mgr. Alice Jeziorské, které takto vůči státu vzniklo právo na náhradu nákladů, ve smyslu shora citovaných ustanovení.
53. Dle obsahu spisu ustanovený zástupce poskytl tyto úkony právní služby: převzetí zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., účast u jednání dne 4. 3. 2025 a dne 19. 3. 2025 (ust. § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Jako samostatné úkony právní služby soud z hlediska odměny nehodnotil podání ze dne 6. 2. 2025 a ze dne 6. 3. 2025, které obsahují pouze informace k dalšímu procesnímu postupu ve věci. Tarifní hodnotou pro výpočet odměny je dle ustanovení § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. částka ve výši 88 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak činí 4 620 Kč (7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tj. v této věci částka ve výši 13 860 Kč (3 x 4 620 Kč). Zástupci žalobce rovněž náleží dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ke každému z těchto úkonů právní služby paušální náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč, tj. celkem částka 1 350 Kč (3 x 450 Kč).
54. Soud dále přiznal žalobci náhradu za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za čas strávený cestou ze sídla advokáta v Havířově k soudu v Ostravě a zpět, kdy ve věci se konala dvě ústní jednání, celkem ve výši 600 Kč (tj. 4 x započatá půlhodina á 150 Kč). Rovněž zástupci žalobce náleží náhrada cestovních výdajů dle § 14 odst. 5 vyhlášky č. 177/1997 Sb. ve spojení s vyhláškou č. 475/2024 Sb., za 2 cesty z Havířova do Ostravy a zpět osobním vozidlem RZ X celkem 36 km, při sazbě základní náhrady ve výši 5,80 Kč/km, se spotřebou dle doloženého velkého technického průkazu 6,7 l/100 km, ceně motorové nafty dle označené vyhlášky ve výši 34,70 Kč/litr. Žalobci náleží po haléřovém zaokrouhlení na náhradě cestovních výdajů celkem částka ve výši 584 Kč (tj. za účast u každého z ústních jednání činila náhrada cestovních výdajů částku 292 Kč).

55. Celkovou částku ve výši 16 394 Kč nutno v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 s. ř. s., § 57 odst. 2 s. ř. s. navýšit o DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem, tj. po haléřovém zaokrouhlení o částku 3 443 Kč.
56. Celkem tak soud ustanovenému zástupci žalobce přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 19 837 Kč, která mu bude uhrazena z účtu Krajského soudu v Ostravě. Lhůta k plnění je pak odůvodněna ustanovením § 160 odst. 1 – část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s., kdy soud vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil pro zaplacení lhůtu 30 dnů od právní moci rozsudku.
57. Výrok IV. tohoto rozhodnutí, kterým soud (v návaznosti na výrok ad. III tohoto rozsudku) nepřiznal České republice právo na náhradu nákladů tohoto řízení, je pak odůvodněn ustanovením § 60 odst. 4 s. ř. s., a skutečností, že žalobce je dle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, osvobozen od soudních poplatků, rovněž soud shledal u jeho osoby podmínky pro osvobození od soudních poplatků v souvislosti s rozhodnutím o jeho žádosti o ustanovení zástupce pro toto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 19. března 2025

JUDr. Jana Zonková
samosoudkyně